

Kapalı Cezaevi
Koşu 15
Adapazarı -Sakarya

0 0 0 0 3 5 7

1 Aralık 1990

Sayın İlhan Selçuk,

Sizinle bundan çok uzun yıllar önce bir kez karşılaşmıştık. Herhalde anımsamazsınız. 1971 yılıydı. 12 Mart muhtırası verileli bir kaç ay olmuştu. ODTÜ'deki asistanlık görevime henüz son verilmemişti. Tuzla'daydı galiba, gazetecilere ait dinlenme yeri gibi bir tesis vardı. Eniştem Özdemir Duru ve ablam Ekin Duru'yla birlikte oraya gelmiştik. Siz de oradaydınız. Eniştemin 22 kalibrelik tüfeğiyle atışlar yaparak hep birlikte güzel bir gün geçirmiştik. Ama bu mektubu yazışımın nedeni 19 yıl önceki bu olayı anımsatmak değil elbette.

Ben şu anda cezaevinde yatmakta olan 31 gazeteci, yazar ve yayıncıdan biriyim. Benim cezam diğer arkadaşları gibi öyle yüzlerce yılı bulmuyor, yalnızca 7,5 yıl. 1978 yılında, "Emel Yayınları" adlı yayınevinin sahibi ve sorumlu yazı işleri müdürü olarak, Türkiye Komünist Partisi'nin 1977 yılında yapılan konferansının "Yeni Çağ" adlı dergide yayınlanmış belgelerini derleyerek TKP Konferansı-Belgeler adıyla bir kitap olarak yayınlamıştım. Kitabın başına bir de önsöz yazarak, 141-142. maddelerin kalkması ve bu partiye yasal çalışma olanağının sağlanması gerektiği düşüncesini savunmuşum. Kitap hemen toplattırılmış ve benim hakkında da Ankara Ağır Ceza Mahkemesi'nde, yayın yoluyla komünizm propogandası suçunu işlediğim gerekçesiyle TCY'nin 142. maddesi uyarınca dava açılmıştı. Tutuksuz yargılanıyordum. Mahkemenin ilk celsesinde yaptığım ön savunmada, TKP'nin tarihi ve bugünü konusunda değişik bakış açılarından birçok yayın yapıldığını, bunlar hakkında hiç bir takibat yapılmadığını, doğrusunun da bu olduğunu, benim yayınlamış olduğum kitabın da tarihsel bir belge olduğunu, cezalandırılmam için bir neden bulunmadığını söylemişim.

Duruşmalar her zamanki gibi uzayıp gitti. Derken 12 Eylül geldi. Polis tarafından aranmaya başladım. Yurt dışı

Ahmet KARDAM
TÜSTAV
Tarafindan bağışlanmıştır

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ

şına çıktım ve politik göçmen olarak Batı Berlin'e yerleştim. Hakkımdaki bu dava yokluğunda sürmüs, askeri mahkemeye devredilmiş ve 1983 yılında da Ankara Sıkıyönetim 1 No.lu Askeri Mahkemesi tarafından 7,5 yıla mahkum edilmişim. Mahkemenin 11.3.1983 tarih ve 1983/31 sayılı bu kararında, mahkumiyet gerekçesi olarak aynen şöyle deniyordu:

"Sanık sorgusunda propoganda kastı bulunmadığını, kitabın tarihi kaynak belge olduğunu beyan etmişse de, kitabın başında bulunan sunuş yazısı dahi sanığın hangi özlemler içinde bulunduğunu göstermektedir. ... Bu nedenle sanık Ahmet Kardam'ın komünizm fikrini benimsediği ve muhataplarına benimsetmek için gayret gösterdiği, dava konusu kitabın ticari amaçla yayınlamadığı kanaatine varıldığından..."

Askeri mahkemenin bu kararını Askeri Yargıtay 3. Dairesi 14.6.1983 tarih ve 1983/507-551 Esas karar sayılı ilamı ile onaylayarak kesinleştirmişti. Hakkımda verilen bu karardan yurt dışındayken haberim oldu.

Ben ise, Türkiye Birleşik Komünist Partisi'nin yurt dışında yapılan kongresinde Merkez Komitesi üyeliğine seçildim ve 22 Eylül 1989 tarihinde diğer Merkez Komitesi üyeleri Mehmet Bozışık, Erdal Talu ve Şeref Yıldız'la birlikte Türkiye'ye döndüm. Döner dönmez tutuklandık. TBKP yöneticileri olduğumuz gerekçesiyle İstanbul DGM'de yargılanmaya başladık. Dava halâ sürmekle birlikte, mahkeme bizi geçtiğimiz şubat ayında tahliye etti. Ama hakkımda daha önceden kesinleşmiş 7,5 yıllık ceza olduğu için beni serbest bırakmadılar, bir yılı aşkın bir süredir cezaevindeyim. Kısacası, komünist partisi yönetici olarak özgürüm, ama bir yavıncı ve sorumlu vazı isleri müdürü olduğum için cezaevindeyim.

AHMET KARDAM
Tarafından bağışlanmıştır
TÜSTAV

TÜRKİYE

Sayın İlhan Selçuk,

Kasım-aralık ayları geldi ya, geçen yıl olduğu gibi gene 1982 anayasasının demokratikleştirilmesi, TCY'nın 141., 142. ve 163. maddelerinin kalkması konuları güncelleşti. Yapılan son kamuoyu yoklamalarına göre, halkın yüzde 80'ine yakın bir bölümü bu üç maddenin kalkmasından yana. Bütün muhalefet partileri de bu görüşte. Üstelik hükümetteki ANAP da, yapılan resmi açıklamalara bakılırsa, bu maddeleri insan haklarına ve demokrasiye aykırı buluyor. Cumhurbaşkanı Özal da bu görüşün baş savunucuları arasında. Mahkemeler de, sayın Nihat Sargın, Haydar Kutlu, İsmail Beşikçi ve Doğu Perinçek'in durumlarında görüldüğü gibi, konunun hükümetin gündeminde olduğu gerekçesiyle 141. ve 142. maddelerden açılan davalardaki tutukluluk kararlarını kaldırıyor. Yani, Türkiye halkı sokaktaki vatandaş cumhurbaşkanına kadar bireyleriyle ve kurumlarıyla komünizm düşüncesinin savunulmasının suç olduğunu kabul etmiyor.

Benim de aklıma şu soru takılıyor: Peki, ben ve öteki 30 gazeteci ve yayıncı arkadaşım niye halâ cezaevinde tutuluyoruz? Suçsuz ceza olmaz. Bizim işlediğimiz suç nedir ki, halâ onun cezasını çekiyoruz? Cezaevinde daha ne kadar kalacağız? Ne için kalacağız?

Siz ülkemizin ünlü ve saygıdeğer bir köşe yazarı, bir gazetecisisiniz. Bu sıfatınızın size sağladığı olanakları da kullanarak benim çok merak ettiğim bu sorunun yanıtını araştırarak bana da iletirseniz çok sevineceğim.

Saygılarımla...

Ahmet Kardam

Ahmet KARDAM
Tarafından bağışlanmıştır
TÜSTAV

Ahmet KARDAM
Tarafından bağışlanmıştır
TÜSTAV

TÜRKİYE SOSYALİSTİK İLERİ AKFİ